

мѣста за преносъ се употрѣбаватъ камили, а въ високитѣ — катъри, магарета и по-рѣдко коне.

Телеграфи и телефони въ Абисиния се поставятъ едва презъ последнитѣ години. Въ Адисъ-Абеба, Хараръ и др. има радиостанции. Тѣ сж най-удобни за Абисиния, защото по-рано телеграфнитѣ линии често били прекъсвани отъ населението, което вземало жицитѣ за домашни нужди.

Търговия. Абисинецътъ води много простъ животъ и затова нѣма нужда да купува различни стоки. Въ страната се внасятъ памучни издѣлия, оржжия, тенекия, дребни предмети — огледалца, украшения и др. Изнасятъ се главно кожи, кафе, слонова кость и воскъ. Воскътъ, който у насъ се употрѣбява въ черквитѣ за свещи, макаръ да се нарича „анадолски“, иде отъ Абисиния.

Мѣркитѣ и теглилитѣ не сж еднакви — всѣка областъ има своя мѣрки. За монети употрѣбаватъ сребърни талери (колкото нашитѣ 100 лв. сребърни) съ образа на австрийската императрица Мария Терезия (отъ 18 вѣкъ). Тѣ сж свикнали толкова много съ тия монети, че когато покойниятъ императоръ Менеликъ (края на 19 вѣкъ) насѣкълъ монети съ своя образъ, неговитѣ поданици нѣмали довѣрие въ тия монети и той се принудилъ да сѣче австрийски талери, изработването на които става въ Европа. Само меднитѣ монети иматъ абисинско писмо. Въ Абисиния не се размѣнятъ лесно пари, както у насъ. Обикновено на пазаря има сарафи съ малки маси, които размѣнятъ сребърни пари съ медни. Но като пари въ Абисиния служатъ още праздни патрони (гилзи), ножчета за бръснене и парчета соль.

Селища. Абисинцитѣ дълги вѣкове водѣли непрекъснато борби помежду си. И това имъ попрѣчило да си създадатъ градски животъ. Абисиния, въпрѣки своето 12 милионо население, е страна съ много малко градове. Пъкъ и тия, които има, се отличаватъ коренно отъ европейскитѣ градове. Абисиния представлява многобройни